

CLAM!

Periòdic Catalanista

Sortirà cada quinze dies i sempre que sigui convenient

PREU: 15 CTS.

PREU DE SOTSCRIPCIÓ

Trimestre 1'00 pessetes.

Dirigir tota la correspondència a la

IMPREMTA: Santa Elisabet, 6. Telèfon 101
GRANOLLERS

NOSTRE POGRAMA

Sortim a treballar per Catalunya; i sols aquest nom forma tot el nostre programa. No hi haurà ningú que ens aventatgi en llur defensa, combatrèm igual al que obertament li neguen els drets a les seves reivindicacions i desprecien la seva llengua, com als que usant aquesta i a cops simultant-se partidaris d'aquelles dificulten tota l'obra de reconstitució nacional i totes les institucions que marquen una autonomia incipient.

No concebim una Catalunya triomfant sense que estigui llur vida sostinguda per la sava cristiana que la va fer gran i respectada; que li ha de donar forces per a totes les lluites del avenir i per a rentar totes les borrasques que la commoguin.

Tampoc la concebim sense ordre, no en el sentit manso de quietisme i de egoista manteniment de les posicions guanyades, sino en el sentit de que cadascú ocupi el lloc que li pertoca i sigui en ell respectat.

Treballant per aitals fins treballarem per la prosperitat de la xamosa comarca Vallesana, per a que regni la pau en ses pobles, per a que les seves lluites d'ideals que enlairen les qüestions, permetin nobles sacrificis, per a que les divisions dels homes no els reparin del amor a Catalunya.

No baixarem mai al terreny de les passions personals ni faltarem mai al respecte degut a tothom, inclós als enemics; però donem les coses pels seus noms mirant només els nostres enlairats fins. Mereixeràn nostra atenció els interessos materials, especialment els del Vallès, impulsant son creixement però tenint present que a proporció del cos ha de creixer l'ànima, altrament aquesta queda ofegada per l'excés de matèria.

El nostre poble, per un fi esperat de conservació, ha sapigut en tot temps de l'història buscar per ell mateix el remei a sos mals, i en els actuals mals, conseqüència del trontollament mundial, sabria també trobar-hi remei si tingués el govern de si mateix; obligació de tots els bons catalans, es dins del actual estat de dominació fer tot lo possible per a que el seny de nostre poble resolgui els actuals problemes, implantant les transformacions socials i econòmiques necessàries.

Agraïrem la col·laboració de tots els homes de bona voluntat especialment per a conseguir que sigui nostre periòdic un portaveu de tot quan passi en la Comarca.

LA REDACCIO

CLAM!...

Clamem per la justícia i per la llibertat; clamem per la dignitat de Catalunya i dels catalans; hi ha qui'ns diu somniadors; som pràctics.

Som somniadors per als que cerquen la seva conveniència personal, per als vanitosos, per als descreguts, per als que no tenen fè, ni esperança, ni cap ideal, per als que no estimant a Catalunya, no estimen tampoc a Espanya...

Som pràctics, perquèls nostres actes son fills d'una afirmació, d'una idealitat que volem que prengui cos i vida real en la nostra societat i treballèm per a aconseguir-ho.

Els somniadors son els altres; els que creuen que sense fè, ni sense ideal es pot edificar quelcom que perduri; els que's pensen que'ls pobles poden viure sense anima col·lectiva, sense més nort ni guia que la vara de freixa brandada pel més atrevit, el més forçut, el més inconscient; els que confien com única base del sosteniment del seu predomini damunt dels demés, en l'agraïment del qui reb el favor personal, tal volta conseguit a truc d'una injustícia o illegalitat. Ah! tot això es fum de glòria, es passatjer benestar, es ficció, fullaraca, farsa; els forts, els pràctics, els que mai serem abatuts, els que serem sempre veritablement respectats, som nosaltres, els que pugnem per l'ideal, per la dignitat de Catalunya i dels catalans.

J. MASPONS I CAMARASA.

Diada Catalanista
del Vallès

15 DE MAIG DE 1921

PERTORBACIÓ

Tots recordem amb enyorança aquells temps de pau en els pobles Vallesans, en que les petites lluites inevitables en els pobles eren fàcilment resoltes i mai arribaven a enverinar-se i en que per a evitar-ho tot esforç li semblava poc a n'el aleshores nostres diputats. Les mateixes lluites electorals se presentaven amb noblesa i austeritat, això que mai va deixar d'haber-hi contrari en aquelles lluites.

Però davant de les forces regionalistes si presentaren altres forces cobertes també per una bandera d'ideals polítics.

Fa uns anys que això s'ha ben acabat. Enfront de nosaltres lluiten forces indefinides. Mentres en els diaris de Barcelona i a Madrid s'anomenen de l'Unió Monàrquica, aquí s'anuncien en català, mentres a Badalona son l'aglutinant de les forces republicanes radicals, a n'els pobles son apoiades per gent de fondes creències religioses; mentres entrebanquen l'obra de la Mancomunitat se diuen per aquí partidaris de l'autonomia; i es que en el fons s'hi troba sols una obra de personalisme, que representa sempre la política mes baixa i raquífica, perque tota se redueix al servilisme vers una persona, quina actuació pública se te poc en compte; se mira sols l'actuació privada a favor d'interessos particulars.

A Catalunya, i sobre tot a la província de Barcelona, aquesta antiga política ha desaparegut i no es possible ja que s'afirmi i arrelhi en cap districte, i com això tothom ho sap, se busca l'afiançament en aquestes renyines de poble que fan que els de baix hagin d'anar amb un bàndol polític i els de dalt amb un altre i així en un poble te majoria aparentment una o altre idea polítiques segons tinguin mes força els de dalt o els de baix donant-l'hi una apariència d'ideal polític que en realitat no tenen.

La conseqüència de tot aquest estat de coses es la pertorbació dels pobles.

Si aquests volen pau política que permei el desenrotllament de la bona administració i de les millores urbanes es precis que rebutjin tot intent de pertorbació, que se separin de tot polític que vulgi fomentar i aprofitar tals baralles.

L'amor al poble llur i a la pròpia tranquil·litat demana que tornem a aquells temps venturosos de pau i tranquil·litat en el Vallès. Tots els esforços fets fins are per els diputats nacionalistes per a conseguir que cessi tal estat de coses ha estat debades. Estem segurs que are més que mai hi seràn eixos esforços, però res se conseguirà si els pobles concients de la seva conveniència no hi posen de la seva part tota la voluntat per aifals fins.

Vallesans!

Inscriuiu-vos a la

Diada Catalanista

Nostra causa

No costa molt parlar de pàtria, trovar un mot que arribi a l'ànima sobretot quan aquella pàtria te un passat gloriós i un present trist i més fàcil es encare quan t'escoltan o llegeixen homes que tenen de la pàtria i dels seus atributs el concepte que'n tenim nosaltres. Junt amb el clam d'entusiasme, junt amb l'exaltació produïda per haver inquietat aquell nirvi tant sentit del poble català, hem sabut també donar una prova de voluntat irrefutable; i lo que demana un poble que perque te plena consciència de que ho necessita, no perdona sacrifici per fer mes i mes palesa la seva voluntat, no pot ser que quedi sense que ningú s'en recordi, sense que ningú ho vegi! Ni pot ser perdurable aquell sacrifici perque allavors no tindria rahó d'existir. Es necessari, doncs, que se sentin les commocions de les pàtries que vibren a un impuls de llibertat, no deuen oblidar mai els que guien els destins d'un estat agaballador de pàtries, que damunt del món Deu va posar-hi unes balances i a les mans dels homes una bona espasa; que tots els sers guarden un cor dintre'l pit i que als peus d'aquest cor hi ha tota una vida que sent que no pot existir sense lo que'l cor li demana. Deu va predisposar-ho, Deu ens va formar així; doncs les forces que s'aixequin a la terra per anar contra els destins de Déu cauràn un dia o altre, doncs la força de la raó es perdurable i la raó de la força sempre te moments.

En la força de la raó ens apoiem nosaltres. No venim, doncs, a aixecar una nova bandera política ni a ensenyar nous camins ni a marcar noves fronteres, nosaltres venim tan sols moguts per aquell impuls de pàtria que uneix als homes tots de la mateixa raça i els posa incondicionalment sota la seva bandera.

Apleguem-nos tots, formem un partit no de polítics, sino de catalans, i combatim a quants insultin la integritat de la nostra pàtria i als que la titllan de catalana com a cosa deshonorosa; espliquem amb fets a la història, que Catalunya no es una «província revoltosa i descontentadiza», com va dir un conceller de la Corona d'Espanya. Ensenyem que Catalunya sent en sí brivar tota la vida que li fou peculiar i que no pot ja reprimir per mes temps sota la estreta jerarquia del govern d'Espanya. Que tenen d'amotllar-se les lleis a les necessitats de cada província o te el govern de Madrid de mirar de arrencar a les províncies mortes que tingui al seu entorn una vida tan plena, tan vigorosa com la nostra i allavors podrà governar bé; mentrestant no fa més que tenir una àliga agafada en una trampa de agafar ocells.

Tots els que volguem la prosperitat i la grandesa de la nostra terra unim-se sense mires particulars sota la sagrada bandera de la pàtria i aixequem un clam de germanor per la llibertat.

MANEL BASSA.

RESSORGIMENT

Una vegada més un periòdic nacionalista en el districte de Granollers significa un desveïllament del escalf patri que domina en nostra encontrada, caliu que's inapagable perque els sentiments de un ideal, en un moment donat es poden amortuir, però son imborrables perque son fruit del convenciment i això és el que enlluerna als contraris i els fá pensar en una nostra desorganització, en una nostra desfeta, tot això és un idealisme, perque la vanaglòria que pretenen del seu passar èxit, si és que aixís ne volen dir, saben en la forma que'l varen obtindre, a mes aquest conjunt d'electors no son l'aspiració de cap idealitat ni de cap programa polític, sinó un conglomerat de ideals de les mes diverses significacions, des del ferm esquerrà fins a la més alta encarnació de les dretes, doncs aqueixa diversitat representada en una personalitat, trasllueix que la política lliberal d'aquest districte està basada en un personalisme, únic representant del conjunt, però insustituïble per la forma i caràcter amb que se l'ha elegit.

D'aquí es dedueix que la tal política no existeix, perque el vot és al home, no al partit, perque la comarca està mancada d'aquest ideal i el que amb detenció reflexioni l'elecció dels ultims representans, pot veure clarament que tot és fruit d'una fogorada de (*verbena*) però que aquest enlairament, aquest aparent triomf, no està solidificat i per tant de tant amunt com ha pujat està destinat a caure, el fi ha estat acaparant gent sigui com sigui, sense pensar en la comú idealitat i per tant aquest conjunt tant diferent, lo imposible és lligarlo i lo que ha de portar al lliberalisme a una nova derrota.

Vallesans que desitjeu el pervindre de nostra terra, reflexioneu aquestes lletres mal escrites però ben concebudes i plenes de sà ideal, en elles hi trovareu el sentiment únic, el deure sagrat, i enfortits amb aquesta plena convicció veureu la necessitat d'un nou ressorgiment que amb l'ajuda i treball de tots els que tenim una mateixa manera de ésser ens portarà a una nova victòria de la política vera de nostra pàtria.

ALBERT COMPTE

:: SECCIÓ LITERARIA ::

LES GRANS INDIVIDUALITATS

BALMES

I

Nasqué a Vich l'any 1810, de família humil i necessitada. Cursà en el Seminari tres cursos de llatí, dos de retòrica, tres de filosofia i un de preliminars de teologia. Contava 16 anys quan va ser enviat a l'Universitat de Cervera. Esdevingué malalt als dos de residir-hi: fou el toc d'atenció de la tossuda malaltia que el comensava a tantejar per si li convenia de víctima. Restablert, torna a Cervera, i segons dita dels condeixebles, passà quatre anys estudiant-hi la font on van a beure'ls culti-

vadors de la filosofia escolàstica, la *Summa* de Sant Tomàs amb els seus comentaristes. En aquesta temporada recollí els materials per a l'obra que temps a venir escriuria amb el nom de *Filosofia fundamental*.

D'estudiant, no donà mostra de precocitat; tenia excel·lent memòria, resabi de família, era un minyó que li plaia la solitud, amb certa ombra de tristot, progresant paulatinament, amb seguretat, amb femesa, mirat-se les coses desde tots els costats i no parant mai de profunditzar-les. Se tancava en una habitació, ajustava els porticons, el cap entre les mans, o tapat en la capota, i així anava disposant la bastida, assegurant de ma de mestre els fonaments del soberb edifici. Era la xarramentada de sos condeixebles, i en Coronas, professor de l'Universitat i humanista ben conegut, sonrient i joiós del estudiant vigatà, els deia:— Deixeu-lo fer... — I en aquell somri i compalcència del professor s'hi endeïnava l'alt concepte amb que tenia a l'estudiant de Vich.

Després de set anys d'estada en l'Universitat i d'haver rebut la licenciatura de teologia, es quedà reclòs a casa seva. No era capellà encare i prengué part en unes oposicions de canongia. No obtingué el càrrec, però logrà estendre la bona anomenada del seu talent i mostrà la solidesa i l'amplitud de sos estudis.

Una vegada ordenat, el bisbe li preguntà:

— I tú, que desitjes?

— Una parròquia, senyor bisbe — respongué Balmes.

— Entornaten a l'Universitat, i continua l'estudi.

Sa nova estada a Cervera va ésser quelcom més que d'estudiant: dona també conferències i supleix a professors.

Se doctorà, i com lluités per a obtindre'l premi que la Universitat regalava cada any al millor de sos alumnes, va obtindre'l, i amb el seu triomf confirmava quan podia esperar-se. L'any 35 era la data i Espanya bullia; dos bandos se la disputaven, millor dit, dos idees: la carlista i la liberal. Com era de consuetut, Balmes al doctorar-se devia fer elogi del monarca, aleshores la regenta Cristina, però procurà fugir d'estudi i no ferir la susceptibilitat ni de cristinos ni de carlins. Hi tenia d'anar amb peus de plom, perque fonamentat o per malavolença sa família havia sigut titllada de simpatitzar un xic amb el liberalisme i donat el sentir, pensar i obrar de l'època, podia el jove filosof rebre'n una mala asturgància.

Per uns, Balmes se decantava vers els carlins, suposició que sembla confirmar-ho ses lluites polítiques, si be d'alguns de sos escrits se'n despregui lo contrari. En les polèmiques sostingudes més tard amb el periòdic *El Español*, dirigit per l'Andreu Borrego i on hi escribien en Rios Rosas, Donós Cortés, González Bravo y altre gent d'upa, se li retreia que la canongia de la catedral de Vich no l'havia obtinguda *porque era negro*. En la *Vindicación personal*, publicat en *El Pensamiento de la Nación*, refutà concís i enèrgicament aital suposició.

II

Ultimats sos estudis universitaris, s'arreconà en son poble nadiu. Quatre anys els hi va passar en la més aclaparadora obscuritat, i en eixa obscuror, la seva ànima s'ablandava amb els desitjos de ésser, de conquerir-se un lloc, i's neguitejava al apareixer-li difícil el guanyar-lo. Sense parar d'estudiar, consol de son desfici, amplià sa coneixensa del dret i de les matemàtiques. Per fi, l'any 37 logrà ser professor d'aquesta ciència.

L'afany del estudi li venia de temps, de sempre. Quan les vacances passava el dia en la Biblioteca episcopal on s'hi contaven uns 20,000 volums.

Llengües, biografies de personatges, de que's plahia molt empapar-se, l'història amb ses branques, la medecina i en particular la frenologia, bastant de moda en el període aquell, i no cal dir com s'endinsava en la filosofia. Ho capgirava i ho estudiava tot. No's descuidava dels clàssics llatins, grecs i espanyols i principalment dels místics i de Cervantes. També l'atreia la pòesia i feia versos; per aquest cantó, endavant reconeixia ell mateix que les Muses no li portaven benevolença.

Un diari de Madrid (1839) obrí un concurs sobre la *solteria eclesiàstica*, i un treball d'En Balmes s'emportà'l premi. Defensa'n aquest treball la *solteria* i la creu més beneficiosa al matrimoni del sacerdoti protestant.

Sa mare, aixuta en alabances al seu fill, amb el triomf, se senti cor presa i poc abans de finir la bona dona, li deia:

— ¡Fill meu, el món parlarà de tú!

J. VIDAL I JUMBERT.

Crònica Comarcal

MONTMELÓ

La setmana passada se cel·lebrà la festa amb motiu de l'estrena de la capella del Santíssim Sagrament amb els festeigs que tenim a bé ressenyar i que's veieren molt concorreguts.

El dijous, dia 21, a dos quarts de vuit de la tarda començà el Triduo de preparació, amb exercicis pels nois i noies de la Primera Comunió; en tots els actes predicà l'eloqüent orador, Dr. Montagut.

El diumenge, dia 24, al toc de l'oració hi hagué gran repic de campanes.

A dos quarts de set, Missa com de costum.

A dos quarts de nou hi va haver la Benedicció de la capella, Missa de Comunió general amb plàtica i música, i amb cantos de motets propis de la festa.

A dos quarts d'onze se cel·lebrà Ofici solemne a gran orquestra i sermó per l'anomenat Dr. Montagut.

Al acabar l'Ofici se donà una audició de sardanes, a l'era de davant l'Església.

— S'està cobrint l'edifici per a les Escoles i Casa Consistorial, notant-se ja la línia de construcció que tenen un bell aspecte.

LA ROCA

Simpàtics correligionaris: Salut i catalanisme. Per aquí seguim en el rovellet de l'ou. El nostre magnífic Ajuntament ens fa viure en el millor dels mons; no'ns demana mai cap quarto; aquí pagar consums ja no sabem lo que es; i els assumptes administratius van al dia, sols que les multes governatives corren com pluja menuda.

En cinc mesos hem tingut sis secretaris. Van passant per l'Alcaldia com les figures de cine, no ens donen temps ni de pendre'ls la fesomia. Si algú desenfeinat vol passar uns quants dies a la torra, ja ho sab, hi torna haver vacant.

— Segurament en vista d'aquest benestar que disfrutem, ha traslladat novament son domicili entre nosaltres el gran torrista, nostre bon amic i senyor de càn Torrents. Li desijem bona sort i sobre tot que no fingui cap recaiguda.

PALOU

Segueixen les gestions per a conseguir poguer aviat aixecar un grup escolar.

Existint alguna quantitat recaudada i disposant ja del terreny cedit en el millor lloc de la població per el benemèrit propietari Dr. D. Francisco Fàbregas, dijous passat va visitar el poble el Director del Concèll de Pedagogia de la Mancomunitat, D. Alexandre Galí, per a informar al Concèll al objecte de que s'encarregui de fer els plànols i projecte de la obra. Va quedar molt satisfet del emplaçament, que serà en el camí de l'Església, davant de les Cases Consistorials, poguent disposar del terreny necessari per a les necessitats de les escoles de nois i noies.

SANT FELIU DE CODINES

Amb jòia torno rependre la tasca interrompuda amb la desaparició de *El Vallès Nou*, dedicant en la secció corresponent la humil crònica d'aquesta vila. Deu fassi que sia duradera per a bé de la comarca i de nostra volguda Pàtria.

Plaume amb la present innovar que'l concèll de la Mancomunitat de Catalunya, gràcies al interès de-

mosirat pel nostre Ajuntament, ha portat a terme la gran millora per a la vila, de desviar l'aigua pluvial que de les cunetes de la carretera de Sant Llorenç a Llinàs, desaguava pel carrer Baix de la Sagrera, deixant aquell carrer tan concorregut, intransitable en dies de pluja; els vehins d'aquell barri i el poble en general, se mostra altament satisfets per tal millora, quina ha sigut completada pel Ajuntament amb l'arranjament del carrer de Gallifa i pels passos de ambdós carrers.

Altres millores a conegut la vila d'ensà que actúa aquest Ajuntament, com són la rectificació del carrer de Sant Antoni, l'obertura d'un camí carreter que comunica amb el denominat Carrer del Esquirol, i la plantació d'arbres en la Plaça l'Església i la del Dr. Robert, a més de la restauració de la façana de casa la Vila i de les dependències de la mateixa.

Are convé que l'Ajuntament posi tota sa influència prop la Mancomunitat de Catalunya, pera que fassi el pont nou sobre el riu Tura, o quan menys construeixi una galera al mateix per a el trànsit per dita via, doncs en l'estat actual, atès el mal trànsit per a dit punt, estem propensos a tenir que lamentar alguna desgràcia personal, doncs el pas de carruatges es tan estret, i sense protecció, sobre el riu, que's fa impossible passar-hi quan per allí passa algún carruatge.

— L'Alcaldia a manat, a instància del Enginyer de la Mancomunitat, enderrocar una casa colindant amb la carretera de Sant Llorenç, per estar en condicions ruinoses.

— Es objeie de tots els comentaris la notícia del recurs fet intentant incapacitar nostre alcalde.

Se funda el recurs en que D. Llorenç Mauri Serracant havia estat jutge municipal fins el primer de gener de 1920 i va ésser regidor el primer d'abril del mateix.

Produeix mes indignació la notícia, doncs després d'una colla de mesos d'exercir el càrrec a gust de tots els aimants de la bona administració se recorden de dit motiu, que per altre part no es cap base d'incapacitat legal pels regidors.

L'AMETLLA

Per tots els indicis cal suposar estarà molt animada aquesta població en la pròxima temporada estiuenca, doncs son poques les torres i cases que quedaran per llogar, tota vegada que no passaràn de tres les que no ho siguin, i encara alguna d'ella a causa de les reparacions que s'hi efectuen.

— S'està treballant fermament per l'aixamplament i urbanització del tros de camí que uneix el Passeig del Arrabal amb la carretera de Sant Feliu a La Garriga; tros de camí avui intransitable i subjecte a accidents desgraciats. Totes les persones que han tingut ocasió de conèixer aquesta localitat es percataran de la grossa importància d'aquesta millora.

També constituirà una millora si bé no de caràcter públic, però que amb el públic es relaciona, la traslació de l'acreditada fonda «Baixeras» a una casa propera de la que avui ocupa, a qual efecte se estan practicant obres d'alguna consideració que permeteràn local espaiós per a tota classe de serveis, els que en alguna ocasions resultaban, en el actual, quelcom encogits.

: Crònica Local :

L'últim diumenge va tenir lloc en el teatre de *L'Alhambra* una lluita vellada literària-musical a càrrec de la «Joventut Alhambrina», que's va veure força concorreguda.

Varen representar «Sirena» de n'Apelas Mestres i una divertida comedieta; es llegiren poesies, cantà el jove Climent Fernàdez, i en Joan Coll interpretà amb forsa perfecció, una partícel·la de violí.

Tots varen ser molt aplaudits.

— Ens enterem amb tristot de la mort de la mare del nostre singular amic en Martí Raich. Desde aquestes columnes li enviem nostre més sincer pésam.

— Ja deuen haver sentit l'olor del arròs del dia de Pasqua, perque algun senyor prepara una *gran homenaje* amb platerets i bombo i a la fresca.

— També ens hem enterat de que tindrem un nou confrare. Li desijem forses anys de vida.

— Al forn d'obra actualment ensorrat al peu de la carretera de Cardedeu, al costat de la via del tren, fa pocs dies que una pobra dona va donar llum a una criatura.

Cal lloar la sol·licitud amb que els habitants de les cases properes l'auxiliaren i la bonica nota del bateig, en quin va ser padrina la simpàtica senyoreta Conxa Margarit.

— Diumenge passat va tenir lloc en el «Casino» un sel·lecte concert a càrrec de les germanes Caballé, violí i piano, i del tenor en Joventí Folgar.

La presentació d'aitals artistes va ésser un èxit.

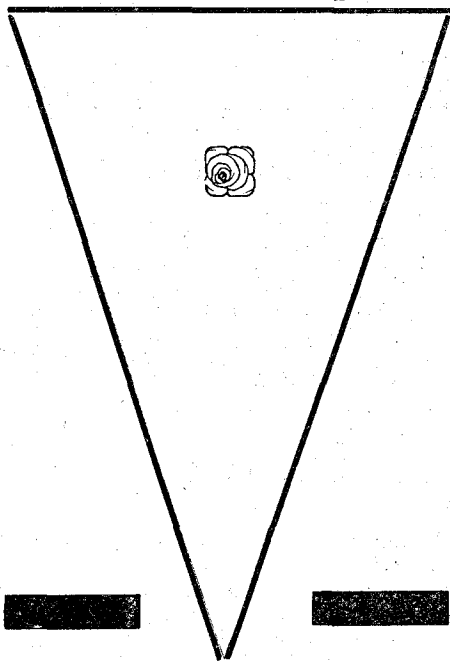
DIADA CATALANISTA DEL VALLÈS

DIADA DE PASQUA
GRANADA

Matí, a les 12
en la Fonda d'Europa
s'hi celebrarà un gran

ÀPAT DE GERMANOR

Preu del cobert: 10 pessetes

Per a demostrar les nostres fermes conviccions i la germanor existent entre els homes que dintre de la formosa comarca del Vallès treballen per la llibertat de la terra catalana i ensems per retre homenatge als qui són i foren nostres representants en càrrecs públics que nosaltres els hem confiat, ens apleguem tots en una gran diada d'afirmació catalanista el dia de Pasqua Granada d'enguany, que s'escau ésser el 15 de maig.

Amb aquest acte demostrarem nostra organització i nostra força, nostra comunitat de pensar i nostre entusiasme per a vèncer: agreirèm als nostres representants els treballs fets dintre de llur respectiu càrrec i estarem amb comunicació directa amb els homes que dirigeixen el gran moviment de la renaixensa catalana.

No pot faltar-hi cap bon catalanista; tots hem de donar la demostració que el Vallès no cedeix a cap altra comarca el primer lloc en el seu amor a la terra.

A les dotze hi haurà un gran àpat a la Fonda d'Europa, el qual serà presidit pels caps del nacionalisme, i a les tres un gran miting a «L'Alhambra», on parlaran al poble vallesà el diputat per Barcelona don Pere Rahola i l'eloqüent tinent d'alcalde de l'Ajuntament de la ciutat comtal, don Lluís Massot i Balaguer.

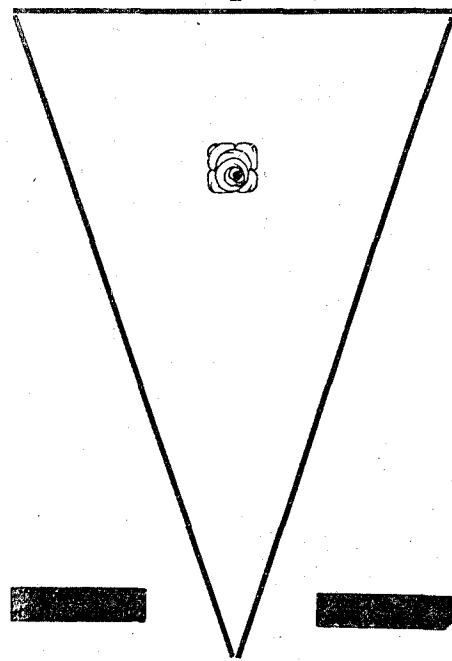
S'admetran inscripcions per l'àpat fins tot el dijous, dia 12, a la Lliga Regionalista (Plaça de la Cucurulla, 1, Barcelona), a l'impremta d'En Jaume Joseph, Sta. Elisabet, 3 i 5, Granollers), i a casa de tots els capdavanters catalanistes dels pobles del Vallès

DIA 15 DE MAIG
DE 1921

Tarda, a les 3
en «L'Alhambra»
hi tindrà lloc un

MITING MONSTRE

Parlaràn eloqüents oradors

Banco de Préstamos y Descuentos

Domicil social:
BARCELONA

SUCURSAL DE GRANOLLERS: CARRER DOCTOR ROBERT, 25 :: TELÉFON 191
Despatx de NOU a UNA i de TRES a SIS

Cobro i negociació de lletres. Compra i venda de monedes al comptat i plaç, així com també de Valors Nacionals entregant a l'acte els de més corrent contractació.
Canvi de Monedes i Bitllets Estrangers, Giros per a tots els països, Cartes de Crèdit, Crèdits i Préstecs amb garantia de Valors cotisables en Borsa. Descompte i negociació de cupons i títols amortitzats en les mateixes condicions de Barcelona. Ordres de Borsa per a Espanya i Estranger. Comptes corrents en moneda del país i estrangera.
Imposicions a metàlic amb abonament dels següents interessos lliures de tota comissió.

Comptes corrents a	la vista, actualment	1	per 100 anual
»	a 5 dies vista,	2	» 100 »
	{ a un mes plaç	3 1/2	» 100 »
Imposicions a metàlic	{ a tres mesos »	4	» 100 »
	{ a sis »	4 1/2	» 100 »

En Caixa d'Estalvis fins 5,000 pessetes 3 per 100 anual per quinzenes complertes.
Valors en custòdia cobrem ptes. 0'05 semestre per títol de 500 ptes. nominals o fracció.

SUCUSALS:

:: Badalona, Girona,
Granollers, Igualada,
Inca, Lleida, Manresa
Palma de Mallorca,
St. Feliu de Guixols,
Tàrraga i Vich